

Sergio del Molino

Escriptor i periodista nascut a Madrid i resident a Saragossa. La seva obra es mou entre la narrativa autobiogràfica, l'assaig i la crònica.

El seu debut literari va ser el 2009 amb la col·lecció de relats *Malas influencias* (2009) i l'assaig literari *Soldados en el jardín de la paz* (2009), el 2011 publicava *El restaurante favorito de Nina Hagen* una antologia de textos periodístics.

El 2012 sortia a la llum la seva primera novel·la *No habrá más enemigo*, el 2013 la premiada *La hora violeta* en què afrontava la mort del seu fill; el 2014 *Lo que a nadie le importa* amb la mort del seu avi com a punt de partida i el 2017 publicava *La mirada de los peces* amb el rerefons de la lluita i la mort d'Antonio Aramayona.

El 2016 publicava la seva obra de no ficció *La España vacía: viaje por un país que nunca fue* que va obrir un gran debat sobre les regions espanyoles de l'interior desèrtiques i oblidades, les que "els polítics només visiten en campanya i obliden quan arriben al govern", i a les que "els urbanites retornen somiant amb una vida més fàcil. I els que la viuen van a Madrid a cridar que existeixen". També en aquesta línia el 2018 sortia l'assaig *Lugares fuera de sitio: viaje por las fronteras insólitas de España*. I també el 2018 *En el país del Bidasoa*.

A més, és columnista a *El País* i col·laborador a *Onda Cero* i *Cadena Ser*.

- 2013 Premi Ojo Crítico de narrativa per *La hora violeta*

- 2013 Premi Tigre Juan per *La hora violeta*

- 2016 Premi dels Llibreters de Madrid al Millor Assaig per *La España vacía*

- 2016 Premi Cálamo al Llibre de l'Any per *La España vacía*

Guia de lectura

"Sería el sueño ilustrado, vivir en una comunidad política que abarque todo el planeta y que no tenga divisiones entre vecinos y tribus" (entrevista a *El Salto*, 23/02/2019)

Obres de Sergio del Molino a la Xarxa de Biblioteques

Novel·les

La hora violeta. Mondadori, 2013

Aquest llibre narra un any de la vida del seu fill Pablo, des que va ser diagnosticat d'un tipus greu de leucèmia fins a la seva mort. L'obra és una apassionada carta d'amor d'un pare al seu fill i també la història d'una recerca: la del terme per referir-se als "pares orfes". Hi ha tan poques paraules de consol que la llengua s'oblida fins i tot de reservar un substantiu per als que veuen morir els seus fills. L'autor expressa la frustració i l'angoixa d'un pare. El resultat són unes memòries que transcendeixen la mort del fill.

Lo que a nadie le importa. Penguin Random House, 2014

José Molina va créixer en els anys vint envoltat de teles i dones en un antic comerç tèxtil. La seva joventut es va rompre per la guerra i per una família feta de murmuris, supersticions i malediccions femenines. Es va passar la vida lluitant, primer com a recluta del bàndol nacional i després com a dependent en una botiga anomenada El Corte Inglés, a la qual va veure transformar-se en un imperi, al Madrid de Celia Gámez. Lluny de ser un heroi, va acabar per convertir-se en un de tants supervivents. Sergio del Molino ha escrit una novel·la íntima i familiar en la qual la memòria i el present es barregen en una crònica d'Espanya, un país ple de silencis on ningú diu mai res perquè sembla que està tot dit.

La mirada de los peces. Penguin Random House, 2017

Aquest llibre comença essent una història sobre el professor i activista Antonio Aramayona: carismàtic mestre, defensor a ultrança de l'educació pública, el laïcisme i el dret a una mort digna, per convertir-se en un diàleg amb el passat i la memòria del mateix autor, que recorda una adolescència carregada de ràbia, soroll i violència en el barri pobre de Saragossa del qual sempre va planejar escapolir-se.

No ficció

La España vacía: viaje por un país que nunca fue. Turner, 2016

Un viatge històric, biogràfic i sentimental per un país deshabitat dins d'Espanya. En només 20 anys, entre el 1950 i el 1970, el camp espanyol es va buidar. Les conseqüències d'aquest èxode marquen el caràcter de l'Espanya d'avui. Un assaig emocionant i necessari sobre les arrels d'un desequilibri que fa tant mal a la ciutat com al camp. Un viatge als pobles de l'Espanya buida i una anàlisi de la literatura, el cinema i la història que els relata. S'ha de viatjar molt al nord, fins a Escandinàvia, per a trobar a Europa unes densitats de població tan baixes com les de l'Espanya buida.

«Hi ha dues Espanyes: una urbana i europea, i una Espanya interior i despoblada. La comunicació entre ambdues ha estat i és difícil. Moltes vegades, semblen països estrangers. I, no obstant això, l'Espanya urbana no s'entén sense la buida».

Lugares fuera de sitio: viaje por las fronteras insólitas de España. Espasa, 2018

Gibraltar, Ceuta, Melilla, Andorra, Olivenza, Llívia o Rihonor de Castella formen petits territoris frontera en els confins d'Espanya. Estranys, marginals i, alguns, insignificants, en ells es resumeixen i engrandeixen els conflictes i els dilemes nacionals. Tots tenen en comú el seu anacronisme, la seva vocació de lloc molest que fa malbé l'harmonia dels mapes. Són calius freds d'un país fet de guerres civils des de les primeres imaginacions romanes i que sempre es va voler frontera. L'autor ens passeja per aquests enclavaments a la recerca de raons per a la convivència en un moment en el qual a molts els costa trobar-les.

